

Arrest

nr. 326 633 van 13 mei 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 20 december 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 november 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 maart 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 april 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 9 januari 2023, dient op 10 januari 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 15 februari 2023 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 15 oktober 2024.

1.3. Op 22 november 2024 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 22 november 2024 en luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de Hawiye clan, subclan Bimaal. U bent geboren op [...] in Siigaale, gelegen in het district Qoryooley, in de regio Lower Shabelle waar u tot aan uw vertrek uit Somalië verbleef. U bent acht jaar naar school gegaan, daarna werkte u in de winkel van uw vader.

In 2014 werd u door Al-Shabaab gearresteerd omdat ze u zagen praten met een meisje. Er ontstond een discussie en u vocht met een lid van Al-Shabaab. Tijdens uw gevangenschap werd u gemarteld. Uw vader en de ouderlingen van de wijk onderhandelden met Al-Shabaab waardoor u werd vrijgelaten. Op 16/12/2022 kwamen leden van Al-Shabaab naar uw huis terwijl u zich in de winkel van uw vader bevond. Al-Shabaab wilde u rekruteren en vertelde dit aan uw vader. Er ontstond een discussie omdat uw vader weigerde om u mee te laten gaan. Uw broer kwam tussenbeide en hij werd samen met uw vader neergeschoten. Al-Shabaab nam u mee naar een trainingskamp. U kreeg religieuze lessen en fysieke trainingen. In de avond van 18/12/2022 beval Al-Shabaab u om hout te sprokkelen met een andere jongen genaamd [F.]. [F.] vertelde u dat hij van plan was om te ontsnappen. U besloot om mee te gaan. Jullie wandelden weg van het kamp tot aan een grote weg waar verschillende chauffeurs hun auto's aan het inladen waren met bananen. [F.] kende een van de chauffeurs. Jullie kregen een lift tot in Mogadishu, waar jullie op 19/12/2022 arriveerden. U vond een kennis genaamd [I.] op de Bakara markt in Mogadishu. Deze persoon nam contact op met uw moeder en organiseerde uw reis. Uw moeder vertelde u dat Al-Shabaab bij haar was langs geweest op zoek naar u.

U vertrok uit Somalië op 23/12/2022 per vliegtuig met een vals paspoort. U passeerde Ethiopië, Iran, Turkije, Cyprus, en een voor u onbekend land. Op 09/01/2022 arriveerde u in België. U diende een verzoek in om internationale bescherming op 10/01/2022.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u een kopie neer van de Belgische identiteitskaart van uw zus, [K.H.A.], en haar echtgenoot [A.H.H.] (OV [...]).

Uw advocaat stuurde op 31/08/2023 een medisch attest door per mail.

B. Motivering

Na een grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, en ongeacht het medisch attest opgestuurd door uw advocaat dd. 16/08/2023, maakte u geen elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en het Commissariaat-generaal heeft evenmin dergelijke noden in uw hoofdte kunnen vaststellen. U hebt tijdens het persoonlijk onderhoud geen melding gemaakt van een mogelijke stoornis noch bij de DVZ. Immers, de vragenlijst "bijzondere procedurele noden" van 9 februari 2023 bevat geen elementen waaruit kan blijken dat u eventuele bijzondere procedurele noden kenbaar maakte. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd eveneens niet vastgesteld dat u geen normaal gesprek kon voeren, of dat u de vragen niet begreep of omwille van een stoornis niet kon beantwoorden.

Bijgevolg werden er geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van het verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM erop dat een **verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS, p2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden daar deze van essentieel belang zijn voor het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming. Het is immers de reële verblijfplaats in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie en/of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt recent afkomstig te zijn van Siigaale, Lower Shabelle, Somalië.

1. U kan geen incidenten opnoemen die plaatsvonden in Siigaale of in de nabijgelegen dorpen.

- U zegt dat er geen veiligheidsincidenten plaatsvonden in Siigaale en dat er nooit overheidstroepen zijn geweest (CGVS, p13). Nochtans hebben overheidstroepen in februari 2022 zogenaamde geheime huizen van Al-Shabaab in Siigaale en Malable vernietigd (zie administratief dossier 1, 2, 3), en zijn er dus wel degelijk troepen in Siigaale geweest.

- Afgezien van de luchtaanvallen tegen Al-Shabaab in Ugunji, kan u geen veiligheidsincidenten opnoemen inde nabijgelegen dorpen (CGVS, p14). Niettemin heeft het Somalische leger in april 2019 een belangrijk lid van Al-Shabaab gevangen genomen in Ugunji, waarbij vier burgerdoden vielen (zie administratief dossier 4). Ook in juli 2019, was er een offensief van het Somalische leger in de dorpen onder Janaale, waaronder Ugunji (zie administratief dossier 5). In het nabijgelegen dorp Deg-Wariiri vonden in februari 2022 gevechten plaats tussen het Somalische leger en Al-Shabaab waarbij elf mensen werden gedood (Deg Wariiri: Armed Conflict Location & Event Data Project (ACLED), Dashboard [filters: Event type: Battles, Region: Somalia, Admin 1: Lower Shabelle, Admin 2: Qoryooley, location: Deg-Wariiri, Event Date: 31/01/2017-25/08/2023], s.d., <https://acleddata.com/dashboard/#/dashboard> [geraadpleegd op 05/11/2024]). Het is bijgevolg

ongeloofwaardig dat u tot aan uw vertrek uit Somalië in Siigaale hebt gewoond, maar geen van deze incidenten kan opnoemen.

2. Uw kennis met betrekking tot de overstromingen is ontoereikend.

- U zegt dat er overstromingen waren in 2015 en in 2019 (CGVS, p27), maar u vermeldt de overstromingen die plaatsvonden in 2018 en 2020 niet. In 2020 zijn er meer dan 10.000 mensen ontheemd ten gevolge van de overstromingen, het is bijgevolg merkwaardig dat u dit niet noemt (zie administratief dossier 6 & 7).

3. Uw reis van Siigaale tot Mogadishu is niet geloofwaardig.

- U zegt dat u een checkpoint passeerde in Janaale (CGVS, p22). Gevraagd naar andere checkpoints die u bent tegengekomen tijdens uw reis naar Mogadishu, zegt u dat er geen andere waren (CGVS, p24). Niettemin zijn er onderweg naar Mogadishu-, en om de stad binnen te geraken verschillende checkpoints (zie administratief dossier 8 & 9).

- U zegt dat uw reis van Siigaale tot Mogadishu ongeveer anderhalf uur duurde (CGVS, p23). Volgens de objectieve beschikbare informatie duurt het ongeveer 2u30 om van Siigaale naar Mogadishu te rijden (zie administratief dossier 10).

4. Uw kennis aangaande uw clan is ontoereikend.

- U zegt dat uw clan Bimaal is, en dat dit tot de clangroep Hawiye behoort (CGVS, p4.) Volgens de informatie van het CGVS behoort de Bimaal tot Dir, en niet tot Hawiye (zie administratief dossier 11). Verder is het opmerkelijk dat u amper iets weet over uw clan buiten dat het landbouwers zijn (CGVS, p4). Het belang van de clan in Somalië is namelijk niet te onderschatten, het is een manier om zichzelf te identificeren en het is van belang in alle aspecten van het dagelijkse leven (zie administratief dossier 12).

5. Het is niet aannemelijk dat u geen kennis heeft over andere gevallen van rekrutering door AlShabaab.

- Gevraagd of u op de hoogte was van mensen die gerekruteerd werden door Al-Shabaab, zegt u dat u niemand persoonlijk kende (CGVS, p11) en dat u niet wist of er al eerder mensen werden meegenomen (CGVS, p19). Dat is opmerkelijk aangezien uw vader ouderling was, en u werkte in een winkel waar veel inwoners van het dorp over de vloer kwamen (CGVS, p7 & p19). Ook deze vaststelling laat toe geen geloof te hechten aan uw recente herkomst uit uw beweerd geboortedorp.

Gelet op bovenstaande is het ongeloofwaardig dat u recentelijk uit Siigaale afkomstig zou zijn.

6. Hoewel er al geen geloof kan worden gehecht aan uw regio van herkomst en dus de omstandigheden waarin uw problemen zich voordeden ongeloofwaardig zijn, dienen er nog volgende tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden te worden vastgesteld.

- Gevraagd of er dezelfde avond dat u werd meegenomen door Al Shabaab nog anderen werden meegenomen, vernoemt u [F.] (CGVS, p19). Even later tijdens het onderhoud vermeldt u echter dat [F.] de avond ervoor al naar het kamp van Al Shabaab gebracht werd (CGVS, p20). Het is totaal onaannemelijk dat u zich hierover zou vergissen. Immers, [F.] speelt een bijzondere rol in uw relaas, u verwijst meermaals naar hem als de organisator van uw vlucht uit het kamp (CGVS, p15 & p21-22). Dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over of [F.] al dan niet samen met u in het kamp toekwam, ondermijnt de algehele geloofwaardigheid van uw relaas.

- Het is niet aannemelijk dat u een interessant profiel had voor Al-Shabaab om door hen te worden gerekruteerd. Op het moment dat u gerekruteerd werd, was u immers reeds 28 jaar oud. Al-Shabaab rekruteert bijna uitsluitend jongens tussen de 12 en 16 jaar oud (zie administratief dossier 13). Uw vorige ontmoetingen met Al-Shabaab waren bovendien steeds dreigend. U werd in 2014 opgesloten nadat u de regels van Al-Shabaab verbrak en vocht met een van hun leden (CGVS, p16-18). Op het moment dat Al-Shabaab u meenam schoten ze uw vader en broer neer (CGVS, p14-15). Het is bijgevolg geenszins aannemelijk dat ze dachten dat u een loyale strijder zou worden.

- Gelet op bovenstaande is het ook niet aannemelijk dat Al-Shabaab u de opdracht gaf om hout te sprokkelen en u zo de kans gaf om te ontsnappen. Gevraagd waarom ze u kozen, zegt u weinig overtuigend dat u daar al een nacht had doorgebracht, en dat u instemde toen ze u vertelde dat het niet belangrijk was

dat ze uw familie hadden neergeschoten (CGVS, p20-21). Het is niet geloofwaardig dat Al-Shabaab zo veel moeite stak in u te ontvoeren en op te leiden, om u daarna zo gemakkelijk te laten ontsnappen.

- Enerzijds zegt u dat u nog nooit persoonlijk mensen van Al-Shabaab had ontmoet voordat ze u meenamen op 16/12/2022 (CGVS, p13). Anderzijds stelt u dat u reeds in 2014 problemen had met Al-Shabaab, en dat met iemand die u persoonlijk kende, namelijk [D.] (CGVS, p16).

- Enerzijds zegt u dat Al-Shabaab dezelfde avond van uw ontsnapping naar uw moeder is gegaan (CGVS, p25). Anderzijds zegt u dat het de dag na uw ontsnapping was (CGVS, p15).

- Gevraagd waarom Al-Shabaab u geblinddoekt meenam, zegt u dat ze niet wilden dat u wist naar waar u werdgebracht of dat mensen zagen dat u werd meegenomen (CGVS, p19-20). Door u vast te binden en te blinddoeken is de kans net groter dat mensen zien dat u onder dwang werd meegenomen. Bovendien is het niet aannemelijk dat ze u onder zulke omstandigheden meenamen zodat u niet kon vluchten, om u de tweede dag al hout te laten sprokkelen (CGVS, p21). Uw verklaringen over uw ontvoering door Al Shabaab houden geen steek.

- Het is niet aannemelijk dat u zich diende te verstoppen bij de checkpoint van AMISON. U zegt weinig overtuigend dat u zich moest verstoppen omdat de soldaten niet mochten weten dat u ontsnapt was van een kamp van Al-Shabaab, u zou namelijk gearresteerd kunnen worden (CGVS, p22). U hoefde helemaal niet te zeggen dat u ontsnapt was van Al-Shabaab, het zou zelfs meer argwaan wekken indien de soldaten zagen dat u zich verstopte onder de bananen.

Waar uw advocaat zegt dat u uw vrees om terug te keren naar Somalië hebt benadrukt tijdens het interview, moet gesteld worden dat het CGVS geen geloof hecht aan uw vrees.

Uit de neergelegde documenten, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kan niet worden afgeleid dat voorgaande vaststellingen moeten worden gewijzigd.

- Het medisch attest opgestuurd door uw advocaat dd. 16/08/2023 toont niet aan dat u een ontwikkelingsstoornis heeft. Het toont louter aan dat er vermoedens zijn. Bovendien spreekt uw advocaat over autisme, terwijl de arts spreekt over een ontwikkelingsstoornis. U hebt tijdens het persoonlijk onderhoud geen melding gemaakt van een mogelijke stoornis noch bij de DVZ. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd eveneens niet vastgesteld dat u geen normaal gesprek kon voeren, of dat u de vragen niet begreep.

- De identiteitskaarten van uw zus, [K.H.A.], en haar echtgenoot [A.H.H.] (OV [...]) tonen louter aan dat deze mensen de Belgische nationaliteit hebben verworven.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit het dorp Siigaale, in district Qoryooley, gelegen in de regio Lower Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde recente regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Siigaale heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare landeninformatie: **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type.COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html) of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/>

[administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf](#), en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Somalië grotendeels wordt bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland waar sommigen nog een andere nationaliteit hebben verworven. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. In geen enkele regio in Somalië is er sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Afhankelijk van de regio van herkomst, kan een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon vastgesteld worden, indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen of buiten Somalië is dan ook essentieel. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw verblijfplaats(en) binnen en/of buiten Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 15 oktober 2024 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw verblijfplaatsen en levensomstandigheden. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen..

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Door uw gebrekkige medewerking verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/8 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur en van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM).

Verzoeker betoogt dat de commissaris-generaal geen rekening gehouden heeft met zijn persoonlijk profiel en zijn omstandigheden. Hij verwijst naar het attest waaruit volgens hem blijkt dat hij een ontwikkelingsstoornis heeft en verwijt de commissaris-generaal een drogreden te gebruiken waar zij stelt dat het om een vermoeden van een ontwikkelingsstoornis gaat. Hij meent dat er ernstige aanwijzingen zijn dat hij lijdt aan een ontwikkelingsstoornis, maar dat de artsen en de Belgische staat weigeren om bijkomende kosten te maken en hem te onderzoeken zolang hij niet over een verblijfsvergunning beschikt. Hij voert aan dat deze stoornis zeer verregaande gevolgen heeft voor de kennis die van hem verwacht kan en mag worden en dat het een bepalende factor is in zijn profiel en verder onderzoek naar zijn herkomst en problemen. Volgens hem kon de commissaris-generaal, indien zij twijfels had over de vaststellingen van de arts, hem probleemloos aan een eigen medisch onderzoek onderwerpen overeenkomstig artikel 48/8, § 1, van de Vreemdelingenwet. Hij vervolgt dat, rekening houdend met zijn profiel, zijn kennis bijzonder uitgebreid is en geen ruimte laat voor twijfel. Verwijzend naar de notities van het persoonlijk onderhoud benadrukt hij dat hij zijn clanlijn zonder moeite kon opnoemen, dat hij zijn dorp en omgeving zonder moeite kon beschrijven en dat hij kon vertellen over de aanwezigheid van Al-Shabaab in het dorp. Hij besluit dat de commissaris-generaal ten onrechte geen geloof gehecht heeft aan zijn herkomst.

Vervolgens wijst verzoeker er voor wat betreft zijn problemen met Al-Shabaab opnieuw op dat de commissaris-generaal geen rekening gehouden heeft met zijn ontwikkelingsstoornis bij de beoordeling van zijn relaas. Hij legt uit dat F. reeds werd opgepakt de avond voordat hij werd meegenomen. Hij meent dat het niet hoeft te verwonderen dat Al-Shabaab hem op achtentwintigjarige leeftijd hebben meegenomen, nu zij in een oorlog verwickeld waren en zij iedereen meepakten die zij konden krijgen. Hij stelt dat hij uiteindelijk is kunnen ontsnappen, ook al was er een bewaker aanwezig. Voorts merkt hij op dat hij het voorval van 2014 initieel vergeten was omdat het zo lang geleden was, maar dat hij dit even later wel spontaan verteld heeft. Hij begrijpt niet hoe dit een argument kan zijn om zijn relaas in twijfel te trekken. Volgens hem is het niet redelijk om van hem een sluitend antwoord te verwachten waarom Al-Shabaab hem blinddoekten. Hij stipt aan dat hij verteld heeft wat zijn vermoeden was en dat dit geen ernstig argument betreft om aan de gebeurtenissen te twijfelen. Hij werpt op dat hij niemand vertrouwde en schrik had om aan Al-Shabaab uitgeleverd te worden en dat hij zich daarom verstopte voor de troepen van AMISOM. Tot slot betoogt hij dat de commissaris-generaal geen rekening gehouden heeft met zijn persoonlijke omstandigheden en de zeer uitgebreide verklaringen over zijn vrees.

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus voert hij aan dat de commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Somalië complex, problematisch en ernstig is en aldus nog steeds precair is.

3. Nieuwe stukken

3.1. Op 27 maart 2025 maakt de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin zij refereert aan de volgende nieuwe stukken waarvan zij telkens de weblink vermeldt:

- UNHCR, *International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia*, september 2022;
- EUAA, *Country Guidance: Somalia*, augustus 2023;
- EUAA, *Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation*, februari 2023;
- EUAA, *Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update*, 17 mei 2023;
- COI Focus, *Somalië: Veiligheidssituatie* van 25 maart 2025 (update).

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1

van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Het vluchtrelaas van verzoeker kan als volgt worden samengevat. Verzoeker vreest bij terugkeer naar Somalië gedood te worden door Al-Shabaab omwille van hun poging om hem gedwongen te rekruteren.

4.3.2. Middels de bestreden beslissing weigert de commissaris-generaal verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen, oordeelt zij dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt en baseert zij zich hiervoor op volgende vaststellingen:

- (i) Verzoekers kennis aangaande (a) de incidenten die plaatsvonden in Siigaale of in de nabijgelegen dorpen; (b) de overstromingen; (c) zijn reis van Siigaale tot Mogadishu; (d) zijn clan; (e) andere gevallen van rekrutering door Al-Shabaab, is ontoereikend, ongeloofwaardig en niet in overeenstemming met de beschikbare landeninformatie, wat de geloofwaardigheid van zijn herkomst uit Siigaale, gelegen in het district Qoryooley, in de regio Lower Shabelle ernstig ondermijnt;
- ii) Gezien er geen geloof gehecht kan worden aan verzoekers regio van herkomst, zijn de omstandigheden waarin zijn problemen zich voordeden evenmin geloofwaardig, te meer gezien (a) hij niet eenduidig is over de ontvoering van F., zijn eerdere ontmoeting met mensen van Al-Shabaab en het moment waarop hij na zijn ontsnapping naar zijn moeder gegaan is; en (b) het niet aannemelijk is dat hij een interessant profiel had om door Al-Shabaab te worden gerekruteerd, dat Al-Shabaab hem de opdracht gaven om hout te sprokkelen en hem zo de kans gaven om te ontsnappen, dat hij geblinddoekt werd meegenomen en dat hij zich diende te verstoppen bij het checkpoint van AMISOM;
- iii) Uit de door verzoeker neergelegde documenten kan niet worden afgeleid dat voorgaande vaststellingen moeten worden gewijzigd, nu (a) het medisch attest van 16 augustus 2023 niet aantoonde dat hij een ontwikkelingsstoornis heeft en (b) de identiteitskaarten van zijn zus en haar echtgenoot louter aantoonen dat zij de Belgische nationaliteit hebben verworven.

4.3.3. Van een verzoeker om internationale bescherming mag redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *“Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees”*, 205). Een verzoeker om internationale bescherming heeft de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming.

De medewerkingsplicht in hoofde van verzoeker, die zijn oorsprong vindt in artikel 13 van voormelde richtlijn 2013/32/EU “verplichtingen van verzoeker”, houdt in dat hij samenwerkt met de bevoegde autoriteiten om de elementen ter staving van zijn verzoek zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, dat de omzetting vormt van artikel 4, lid 2 van de richtlijn 2011/95/EU, vast te stellen. Het komt verzoeker dus vooreerst toe de nodige elementen te verschaffen om te kunnen overgaan tot de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming. Deze elementen omvatten onder meer de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Van verzoeker mag dus worden verwacht dat hij duidelijkheid schept over zijn verblijfplaatsen, zowel de eerdere als laatste verblijfplaatsen, zodat er een duidelijk zicht is op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie vóór zijn komst naar België.

4.3.4. Verzoeker maakt niet aannemelijk daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Siigaale, gelegen in het district Qoryooley, in de regio Lower Shabelle en dit op grond van de vaststelling dat zijn verklaringen over de veiligheidsincidenten in en nabij Siigaale, de overstromingen, de reisroute van Siigaale tot Mogadishu, zijn clan en de rekrutering door Al-Shabaab in zijn dorp, ontoereikend zijn en niet stroken met de algemene landeninformatie in het administratief dossier. Nochtans kan redelijkerwijze van iemand die verklaart zijn hele leven in Siigaale gewoond te hebben (NPO, p. 6), verwacht worden dat hij doorleefde verklaringen kan afleggen en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige en direct waarneembare zaken over de omgeving.

Verzoeker betwist in zijn verzoekschrift niet dat hij getuigd heeft van een gebrekkige kennis over voorgaande elementen met betrekking tot zijn regio van herkomst, doch voert aan dat de commissaris-generaal geen rekening gehouden heeft met zijn persoonlijk profiel, nu hij zou lijden aan een ontwikkelingsstoornis. Met dit betoog biedt hij echter geen verantwoording voor zijn lacunaire verklaringen.

Uit het medisch attest van 16 augustus 2023 (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 3) blijkt immers niet dat verzoeker aan enige geheugenproblematiek lijdt of dat zijn cognitieve vermogens in zulke mate zijn aangetast dat hij niet in staat mocht worden geacht om correcte en volledige verklaringen af te leggen over zijn regio van herkomst en de feiten en gebeurtenissen waarop hij zich beroept in het kader van zijn beschermingsverzoek. Hoewel de behandelende arts attesteert dat er, op basis van een grondig medisch onderzoek, voldoende aanwijzingen zijn die wijzen op het bestaan van een ontwikkelingsstoornis bij verzoeker en dat deze stoornis sociale beperkingen met zich meebrengt waardoor gesprekken onnauwkeurig, moeizaam of zelfs onmogelijk kunnen verlopen, wordt er (nog) geen definitieve diagnose gesteld. Waar verzoekers raadsman in zijn aansluitende mail aldus vermeldt dat verzoeker gediagnosticeerd is met autisme (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 3), vindt dit geen weerslag in het voorliggend medisch attest. Er wordt louter gesteld dat er aanwijzingen zijn van een ontwikkelingsstoornis, zonder dat gepreciseerd wordt wat aan de basis ligt van deze stelling of op grond van welke wetenschappelijke onderzoeken men tot deze conclusie gekomen is. Het medisch attest dat voorligt is aldus naar inhoud toe te summier om verzoekers bewering, dat hij leidt aan autisme die zijn gehoor onmogelijk heeft gemaakt, te ondersteunen. Bovendien blijkt niet dat verzoeker, omwille van de in het verslag vermelde algemene symptomen, niet in staat was om de asielprocedure op gedegen wijze te doorlopen (zie verder *infra*). Dat de artsen weigeren om bijkomende onderzoeken te doen vanwege zijn gebrek aan verblijfsrecht betreft slechts een blote bewering, die verzoeker op geen enkele manier onderbouwt en die geen afbreuk doet aan het gegeven dat de Raad bij zijn beoordeling enkel de stukken in acht kan nemen die zijn neergelegd. In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, bestaat er in hoofde van de commissaris-generaal geen wettelijke verplichting om een medisch onderzoek te gelasten. Indien de commissaris-generaal geen dergelijk medisch onderzoek gelast, kan verzoeker overeenkomstig artikel 48/8, § 2, van de Vreemdelingenwet op eigen initiatief en kosten een medisch onderzoek regelen en hiervan een medisch getuigschrift voorleggen aan de commissaris-generaal, wat hij *in casu* gedaan heeft.

Voorts wijst niets erop dat zijn mentaal-psychologische toestand tijdens het gehoor dermate verstoord was dat hij niet in staat mocht worden geacht om correcte en volledige verklaringen af te leggen over de

kernelementen van zijn beschermingsverzoek. Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud wordt hij er door de *protection officer* op gewezen dat hij altijd om een pauze mag verzoeken als hij dat nodig heeft en dat hij het moet melden als hij iets niet begrijpt (NPO, p. 2). Wanneer uit verzoekers antwoord blijkt dat hij een vraag niet begrijpt, herhaalt de *protection officer* zijn vraag totdat het duidelijk is (NPO, p. 17-18, 22-23, 25). Op het einde maken noch verzoeker, noch zijn advocaat enige opmerkingen over zijn fysieke of mentale toestand die hem zouden verhinderen om te voldoen aan zijn verplichtingen in het kader van de asielprocedure. Verzoeker verklaart dat hij alle vragen goed begrepen heeft en heeft niks bijkomends over zijn problemen toe te voegen (NPO, p. 28). Overigens wordt opgemerkt dat verzoeker, gevraagd naar zijn gezondheidstoestand bij de DVZ, geen melding maakte van enige mentale moeilijkheden (AD CGVS, deel DVZ, Verklaring DVZ 09.02.23, punt 29). Uit de vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' DVZ blijkt voorts dat verzoeker negatief antwoordde op de vraag of er elementen of omstandigheden zijn die het vertellen van zijn verhaal of deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken (AD CGVS, deel DVZ, Vragenlijst bijzondere procedurele noden 09.02.23). Er zijn dan ook geen enkele indicaties voorhanden waaruit kan worden afgeleid dat verzoeker niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van zijn verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten.

Gelet op het geheel van voorgaanden, dient te worden besloten dat er geen indicaties voorliggen dat verzoeker kampt met mentale problemen die hem zouden beletten om de vragen van de *protection officer* correct te beantwoorden. Enerzijds vindt dit geen steun vindt in het medisch attest en anderzijds vindt dit evenmin weerslag in de stukken van het administratief dossier. Dat verzoeker niet in staat zou zijn geweest om consistente verklaringen af te leggen, wordt niet bijgetreden.

Waar hij tot slot eenvoudigweg verwijst naar zijn, naar eigen zeggen, uitgebreide verklaringen over zijn clanlijn, zijn dorp, de naburige omgeving en de aanwezigheid van Al-Shabaab, slaagt hij er niet in een ander licht te werpen op voorgaande en evenmin op de pertinente en draagkrachtige motieven hieromtrent in de bestreden beslissing, waardoor deze integraal worden overgenomen. Bovendien staat dergelijk betoog haaks op zijn bewering dat hij niet in staat was om het persoonlijk onderhoud op gedegen wijze te doorlopen, waardoor zijn kritiek weinig ernstig is.

4.3.5. Gezien er geen geloof gehecht kan worden aan verzoekers afkomst uit Siigaale, gelegen in het district Qoryooley, in de regio Lower Shabelle, kan er evenmin geloof gehecht worden aan zijn vluchtrelaas dat hiermee verbonden is. Dit wordt bovendien verder bevestigd, nu hij de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten door Al-Shabaab niet aannemelijk kan maken.

Ten eerste stemmen zijn verklaringen over zijn gedwongen rekrutering door Al-Shabaab niet overeen met de beschikbare landeninformatie, hoewel diezelfde landeninformatie niet ontkent dat Al-Shabaab ook overgaan tot gedwongen rekrutering. Uit de informatie die zich in het administratief dossier bevindt, blijkt dat jongeren op verschillende manieren gedwongen gerekruteerd worden, maar dat dit voornamelijk gebeurt door middel van indoctrinatie en propaganda en het vooruitzicht op financiële beloningen. Het beeld van rekrutering door Al-Shabaab lijkt complex te zijn; soms wordt geweld gebruikt, maar meestal gebeurt rekrutering door sociale druk via familie en clanleiders. Koranscholen worden hierbij aangestipt als de voornaamste plaatsen voor rekruteringscampagnes (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 13, p. 3-4). In verzoekers geval is er geen sprake van voorgaanden. Verzoeker verklaart immers dat de leden van Al-Shabaab op een bepaald moment langskwamen, zijn vader inlichtten over hun wens om hem te rekruteren, zijn vader en broer doodden ingevolge hun weigering en hem vervolgens meteen meenamen naar hun trainingskamp (NPO, p. 14-25). Hier is aldus geen sprake van indoctrinatie, propaganda of beloningen en evenmin van enig beroep op familiale banden of banden met de clanoudsten.

Ten tweede is het niet aannemelijk dat Al-Shabaab iemand met verzoekers profiel zouden willen inlijven. Vooreerst was hij reeds achtentwintig jaar oud op het moment dat zij hem wilden rekruteren (NPO, p. 4, 14), terwijl de belangrijkste doelgroep voor rekrutering door Al-Shabaab volgens de beschikbare landeninformatie bestaat uit jongens tussen de twaalf en de zestien jaar. Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat Al-Shabaab zomaar iedereen rekruteerden die zij te pakken konden krijgen. Immers konden kinderen en jongeren overhaald en aangemoedigd worden om hun plicht als echte moslims uit te voeren, gezien hun begrip van gevaar en de mogelijkheid om te weigeren veel lager ligt (AD CGVS, map Landeninformatie, stuk 13, p. 2-3). Bovendien kan niet worden ingezien waarom Al-Shabaab net verzoeker zouden uitkiezen. Immers had hij reeds in het verleden getoond dat hij de ideologie van Al-Shabaab niet genegen was, gezien hij in 2014 al eens opgesloten werd omdat hij zich niet hield aan de door hen opgelegde regels en vocht met één van hun leden. Tijdens zijn gevangenschap werd hij bovendien mishandeld (NPO, p. 16-18). Toen Al-Shabaab op 16 december 2022 langskwamen om hem te rekruteren, weigerde zijn vader dit, waarop er een discussie ontstond waarbij zowel zijn vader als zijn broer door hen gedood werden (NPO, p. 14). Dat zij hem desondanks zouden meenemen om in te lijven, is niet aannemelijk, gezien het doden van zijn familieleden van hem allerm minst een bondgenoot maakt en uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat Al-Shabaab er alle baat bij had om loyale en betrouwbare strijders te rekruteren (AD CGVS, map Landeninformatie, stuk 13, p. 3-4).

Ten derde zijn verzoekers verklaringen over zijn ontvoering naar en ontsnapping uit het trainingskamp niet aannemelijk. Immers is het niet plausibel dat Al-Shabaab bij verzoekers ontvoering dermate veel moeite zouden doen om hem te beletten dat hij zou ontsnappen – hij werd vastgebonden en geblinddoekt – (NPO, p. 19-20), om hem dan vervolgens, na amper twee dagen in het trainingskamp, al de opdracht te geven om hout te gaan sprokkelen. De door verzoeker geschetste amateuristische werkwijze is niet geloofwaardig, gezien zij hem zo de mogelijkheid gaven om te ontsnappen, wat hij ook effectief deed. Dat hij vergezeld werd door een bewaker, maar toch is kunnen ontsnappen, vindt geen weerslag in zijn verklaringen, gezien hij stelt dat zij per twee werden uitgekozen om hout te gaan sprokkelen en hij enkel met F. was (NPO, p. 15, 21).

Tot slot doen verzoekers inconsistente verklaringen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn problemen met Al-Shabaab. Zo stelt hij initieel dat hij en F. op dezelfde avond werden meegenomen door Al-Shabaab (NPO, p. 19), terwijl hij later verklaart dat F. al de avond voordien naar het trainingskamp gebracht was (NPO, p. 20). Dat hij hierover niet eenduidig is, is allerm minst ernstig, gelet op de belangrijke rol die F. in zijn ontsnapping gespeeld heeft (NPO, p. 15, 21-22). Door in zijn verzoekschrift louter te opteren voor de versie waarin F. reeds de avond voordien werd meegenomen, biedt hij geen verklaring waarom elders een andere versie van dezelfde gebeurtenissen werd naar voor gebracht. Verder geeft hij aan dat hij vóór zijn ontvoering in 2022 nog nooit persoonlijk iemand van Al-Shabaab ontmoet had (NPO, p. 13-14), terwijl hij ook stelt dat hij in 2014 reeds problemen kreeg met Al-Shabaab waarbij hij opgesloten werd door enkele leden, waarvan hij er één kende (NPO, p. 16). Dat hij dit voorval initieel vergeten was omdat het zo lang geleden was, kan niet worden aangenomen, gezien hij van in het begin melding maakt van zijn problemen met Al-Shabaab in 2014. Wanneer de *protection officer* vervolgens vraagt of hij vóór zijn ontvoering al mensen van Al-Shabaab ontmoet had, antwoordt hij ontkennend (NPO, p. 13).

Met zijn algemeen betoog, dat geen rekening gehouden werd met zijn ontwikkelingsstoornis bij de beoordeling van zijn relaas, brengt verzoeker, zoals reeds *supra* uiteengezet, de vaststellingen van de commissaris-generaal niet aan het wankelen.

4.3.6. Verzoeker betwist niet dat de Belgische identiteitskaarten van zijn zus en haar echtgenoot (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stukken 1-2) louter aantonen dat zij de Belgische nationaliteit verworven hebben, waardoor zij niet volstaan om zijn vluchtrelaas geloofwaardig te bevinden.

4.3.7. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoeker in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, is het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende herkomst uit Siigaale, gelegen in het district Qoryooley, in de regio Lower Shabelle, waardoor er evenmin geloof gehecht kan worden aan de concrete problemen die hij daar stelt te hebben ondervonden, te meer gezien hij er niet in slaagt om hierover aannemelijke en consistente verklaringen af te leggen. Verzoeker kan zich bijgevolg ook niet steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet over het hele land uit, maar speelt zich af in bepaalde gebieden.

Aangezien verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Siigaale, gelegen in het district Qoryooley, in de regio Lower Shabelle, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielpprocedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. Er kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker vóór de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.6. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens zijn gehoor kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van het redelijkheidsbeginsel blijkt niet.

4.7. Waar verzoeker de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, moet beklemtoond worden dat *in casu* het onderzoek wordt beperkt tot de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. In het kader van het beroep ingediend tegen een beslissing van de commissaris-generaal wordt geen uitspraak gedaan over een verwijderingsmaatregel. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is niet aan de orde.

4.8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor niet over de grond van het beroep zou kunnen geoordeeld worden. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Er zijn geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien mei tweeduizend vijftientwintig door:

I. FLORIO, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO